

den himmel som aldrig

du glömde ställa de svåraste
frågorna, om livet innanför
livet hon aldrig visar, utåt.
inre begär, längtan som drömmar
om en himmel ovanför

det du inte ser, det du inte frågar, det du nämner i förbifarten som om det var så självklart, det är det inte. för
henne. finns inte det självklara, hon ser det trasiga, det fattiga, smutsiga

du höll hennes hand, hon höll aldrig din förutom just i det första ögonblicket, du märkte aldrig det. långsamt
på stadens gator under släckta lyktors kompakta mörker, gled hon ifrån dig. när hon stod på andra sidan
gatan och sa farväl kunde din röst inte nå fram. så nära ändå så långt bort. aldrig hade du haft henne i din
hand. på riktigt

vill se något mer, det grumlar sig i ögonvrån allt eftersom hon anstränger sig. hårdare. är det vad hon blivit

allt som blev kvar. innanför livet under den himmel som aldrig blev hel

för henne